

Volgens Marc

Parnassia

Het is een woord uit mijn jeugd: parnassia. Het roept herinneringen op aan zonnige zomers waarin ik met mijn ouders en zussen naar het strand ging. Onze favoriete plek was het strand bij Paviljoen Parnassia aan Zee, fraai gelegen in de Kennemerduinen.

Pas veel later veranderde de betekenis van het woord voor me. Ik kwam erachter dat het een prachtig wild plantje is, waarvan de schoonheid geprezen wordt in gedichten. En ondanks dat het plantje vrij zeldzaam is in ons land, heb ik het de afgelopen jaren, zittend op mijn knieën, al een paar keer mogen bewonderen. Een klein esthetisch wondertje! Dit jaar kreeg het woord parnassia een nieuwe betekenis voor me. Dat zit zo. Actieve leden van Natuurmonumenten en IVN, en leerlingen van het Carmel College in het Overijsselse Raalte, zetten een actie op om een weiland niet ver van het dorp aan te kopen. Dit weiland, dat grenst aan het Hoge Broek, een gebied van Natuurmonumenten, zou een paradijs voor wilde planten en kruiden moeten worden. Een mooi idee en ik zag het wel voor me toen ik er een kijkje nam. Het geld kwam bij elkaar en samen met onze boswachters gingen lokale enthousiastelingen aan het werk om er een mooi gebied van te maken.

De actie werd 'Breng de Parnassia terug in Salland' gedoopt. Dat klonk eigenlijk wat overambitueus.

Maar wie ben ik om dat enthousiasme te temperen? Maar wat schetst mijn verbazing?

Dit voorjaar kreeg ik een foto gemaild. De eerste parnassia in het Hoge Broek was gevonden. Spontaan opgekomen!

Sinds dat mailtje staat parnassia bij mij voor nog iets anders. Voor enthousiasme, voor verantwoordelijkheid nemen, voor samen de schouders eronder zetten. En voor het feit dat als je er liefde en energie in stopt, het ook snel de andere (goede) kant op kan gaan!

Marc van den Tweel,
directeur Natuurmonumenten

Uw reacties op deze
bijdrage zijn welkom
op: [ColumnMarc@
Natuurmonumenten.nl](mailto:ColumnMarc@Natuurmonumenten.nl)